

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010011
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2016, v trestnej veci proti obžalovanému U. M. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 4/2015 zo dňa 20.08.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. M..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný U. M. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 28.05.2014 v čase o 12.45 hod. v Snine po Ulici Vihorlatskej viedol motorové vozidlo zn. O. J. ev. č. F. XXXAJ, pričom vozidlo viedol aj napriek uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/30/2012 zo dňa 12.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.03.2012, pričom trest zákazu činnosti vykonal až dňa 28.07.2014.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 1 rok.

Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. Aj keď odvolanie podal proti celému rozsudku, z odôvodnenia odvolania je zrejmé, že odvolanie smeruje len proti výroku o treste. Odvolací súd tu len poznamenáva, že proti výroku o vine podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku odvolanie ani nie je oprávnený podať, pretože v tomto rozsahu okresný súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, o čom bol súdom aj riadne poučený.

V odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Vzhľadom k tomu, že pracuje ako vodič z povolania, je uloženie trestu zákazu činnosti v trvaní 1 roka pre neho neprijateľné, pretože vodičské oprávnenie potrebuje každodenne pre výkon svojho povolania, čím zabezpečuje rodinu. Ďalej uviedol, že je držiteľom zbrojného preukazu, pretože je poľovníkom a výkon podmiennečného trestu odňatia slobody by mal negatívny vplyv na výkon práva poľovníctva. Nový zbrojný preukaz mu totiž nemôže byť vydaný z dôvodu, že nespĺňa požiadavku bezúhonnosti a spoľahlivosti v zmysle § 19 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a vec vrátil

súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží peňažný trest a primeraný náhradný trest.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej činnosti krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní o obžalobe prokurátora neboli vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 20.8.2015 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd poukázal na to, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na kritériá uvedené v základných zásadách ukladania trestov, najmä v ust. § 34 ods. 3 a 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, a tiež že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd zistil, že obžalovaný je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a je nezamestnaný. Obžalovaný bol jedenkrát súdne trestaný, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT 30/2012 zo dňa 7.4.2012 (právoplatným toho istého dňa) odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a tiež na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 1 rok. Dňa 26.11.2012 bolo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti síce podmienčne upustené so skúšobnou dobou na 1 rok, avšak obžalovaný sa v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a tak mu bol nariadený výkon zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý vykonal 28.7.2014.

Z odôvodnenia tiež vyplýva, že prvostupňový súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona (obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností, v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zákona, potom trest ukladal v rámci upravenej trestnej sadzby 0 až 16 mesiacov.

Na základe uvedených zistení prvostupňový súd dospel k záveru, že dostatočným a primeraným je podmienčným trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, so skúšobnou dobou na 1 rok a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 1 rok.

Takto uložený trest má podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku plniť svoj účel vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

S uvedeným sa však odvolací súd nemôže stotožniť. Z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona totiž vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň má vyjadriť aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V prípade obžalovaného prvostupňový súd prehliadol, že obžalovaný opätovne páchal trestnú činnosť napriek tomu, že pre porušovanie predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky už bol trestným rozkazom sp. zn. OT 30/2012 súdne trestaný a že predchádzajúci podmienčným trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti nevedli k naplneniu účelu trestu. Naopak, keď podmienčným upustením od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uznesením zo dňa 26.11.2012 obžalovanému bola daná možnosť,

aby preukázal polepšenie a žil riadnym spôsobom života, tak tento v dôsledku páchania priestupkov na úseku cestnej premávky sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu zákazu činnosti musel vykonať.

Aj keď dokazovanie evidenčnou kartou obžalovaného prvostupňový súd vykonal, tak žiadnym spôsobom sa so skutočnosťami z nej vyplývajúcimi nevysporiadal. Podľa evidenčnej karty sa obžalovaný dopustil osemnástich priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a v dvoch prípadoch mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov (z toho v jednom prípade trestným rozkazom sp. zn. OT 30/2012).

Je evidentné, že u obžalovaného doposiaľ ukladané a vykonané mierne tresty a sankcie, či už peňažné alebo zákazu činnosti, nemali dostatočný výchovný účinok a nechránili dostatočne spoločnosť pred ďalším páchaním trestnej činnosti.

Za takejto situácie, podľa názoru krajského súdu, tresty uložené napadnutým rozsudkom je potrebné považovať za viac ako mierne, vzbudzujúce pochybnosti o tom, či môžu u obžalovaného naplniť Trestným zákonom predpokladaný účel trestu.

V zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku, upravujúceho zásadu zákazu reformationes in peius, však môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Keďže prokurátor odvolanie nepodal, uvedenú chybu týkajúcu sa primeranosti trestu uloženého napadnutým rozsudkom odvolací súd nebol oprávnený napraviť.

Skutočnosti vyplývajúce z odvolania obžalovaného, podľa ktorých obžalovaný napriek vedomosti o tom, že podmienkou pre udelenie zbrojného preukazu je bezúhonnosť a spoľahlivosť a že vodičské oprávnenie potrebuje pre výkon svojho povolania, trestnú činnosť opätovne páchal, svedčí o tom, že doterajšie tresty a sankcie nemali dostatočný výchovný účinok. Odvolacie námietky obžalovaného preto nemožno vyhodnotiť ako dôvodné.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by ho oprávňovali zmeniť napadnutý rozsudok v prospech obžalovaného, o jeho odvolaní rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.